

Forskningschefen er kristen og socialist

Ove Andersen er forskningschef på Hvidovre Hospital, der efter Rigshospitalet er hovedstadens mest forskningsaktive hospital. Hans 80 ansatte gav afdelingen absolut topkarakterer ved den regionale trivselsundersøgelse sidste år. Hvad er den røde tråd i hans version af forskningsledelse 2012? Måske hans direkte stil, måske at han bruger sine idealer aktivt?

LÆGER LIGE NU Da Hvidovre Hospital var ude i en stor sparerunde, droppede Ove Andersens lederteam ideen om at tage på et conferencehotel til det årlige seminar, som de plejede. I stedet blev det henlagt til en spejderlejr ved Liseleje. Her mødte professorer, der har publiceret i Science og arbejdet på det prestigefyldte National Institutes of Health, op og sov i køjesenge på firemandsrum om natten, mens de diskuterede avanceret forskning på stenene ved lejrålspladsen om dagen.

Forskningschefen for Klinisk Forskningscenter er ligetil, og det tager folk omkring ham farve af. Glimtet i øjnene er lunt, og latteren er karakteristisk og kan høres langt ned ad den grå linoleumsgang ved Klinisk Forskningscenters ikke særligt prangende lokaler. Selvfølgelig tager man tyk sweater på og overnatter på en spejderlejr, når der er lavvande i kassen. Sådan er Ove Andersen.

Han var 1. reservelæge, da han fik jobbet i Klinisk Forskningscenter, der for ni år siden bestod af syv medarbejdere. I dag er der 80. Det er utraditionelt at ansætte en forskningschef, der ikke er overlæge. Men direktionen gik efter et ledertalent.

Den 52-årige infektionsmedicinens interesse er hiv-forskning:

»Man kunne gå to veje inden for det immunologiske speciale. Jeg begyndte på fertilitetsforskningen, men syntes, at det var lidt luksusagtigt, når der nu er så mange børn i verden, så det var helt bevidst, at jeg valgte hiv-forskningen«.

Han forsker i hiv og har stadig ambulatoriepatienter.

Som forskningschef er hans mål bl.a. at lede hospitalets forskere frem mod at skabe patenter og søge penge fra de store EU-fonde. Her bliver den enlige forsker-

! | LÆGER LIGE NU

Ugeskrift for Læger søger at indfange tidsånden ved at interviewe en række læger, der repræsenterer lægeverdenen med hensyn til alder, hierarkisk placering, speciale og kultur. Serien handler om mennesker, der på en nuanceret og personlig måde kan bidrage til den større fortælling om det at være læge lige nu.

De fortæller om lægekulturen, forskningen og patienterne og om at kombinere lægearbejdet med alt det, livet i øvrigt består af: familie, politik, fritid, religion, ideer og kultur.

type hættet af. Når man søger EU-fondenes store bevillinger, skal lederne kunne dokumentere holdspil og evne til at arbejde på tværs af flere forskningsområder.

DIREKTE OG LIDT OVER GRÆNSEN

Ove Andersen er konkurrencemenneske. Men forskningsledelse er ledelse af begavede, ambitiøse mennesker, og som chef skal man kunne rumme, at ens medarbejdere er dygtigere end en selv.

»Det var jeg nødt til at tænke grundigt igennem, inden jeg tog stillingen. Kunne jeg det? Jeg kom frem til, at det kunne jeg. Når jeg har det godt med mig selv, synes jeg, det er fedt at lede nogen, der er meget klogere end mig«.

Han er kendt som en leder, der ikke er bleg for at tage vanskelige emner op og tale direkte om dem.

»Folk siger, at jeg er høflig, og det er jeg ... Men jeg er også meget direkte, så meget, at jeg sommetider er trådt over en grænse. Jeg laver fejl, men jeg lærer noget af det. Folk kommer sommetider hen til mig efter et møde og siger: 'Ove, dér trådte du over min grænse'«.

Måske er responsen fra de ansatte, når han går over grænsen, en form for tillids-erklæring? I hvert fald var Klinisk Forskningscenter blandt topscorerne, da Region Hovedstaden testede alle afdelingers trivsel med undersøgelsen TrivselOp.

På et møde for nylig brugte han sin di-

rekte stil. Møderne har navnet »Rød tråd«, og formålet er at skabe en fælles linje. Alle ansatte samles kl. 12 hver torsdag til en sandwich, rødterkede papirservietter, et videnskabeligt oplæg og nyheder fra ledelsen. Chefens budskab var, at alle, der har bidraget til et projekt, skal stå som forfattere i de videnskabelige artikler.

»Jeg ville markere, at vi i Klinisk Forskningscenter er inkluderende i den måde, vi samarbejder på i forfatterskaber til videnskabelige artikler. Vi forsøger ikke at ekskludere«.

SOCIALIST MED LAND ROVER

Ove Andersen er erklæret socialist. Han ler og understreger, at han ikke ser noget paradoks i at køre rundt i en stor Land Rover samtidig.

Siden gymnasietiden har han stemt på SF. Den politiske overbevisning blev grundlagt på Åbenrå Statsgymnasium. At være venstreorienteret var en del af tidsånden i 1970'erne.

»Alle spillede guitar og var røde den gang. Jeg blev kaldt luksushippie, og vi havde alle hampplanter i baghaven«.

Den venstreorienterede lærer syntes dog, at det var underligt, at den 17-årige Ove tolkede kristendommens budskaber ind i de socialrealistiske romaner. Men socialisme og kristendom hører sammen, mener han.

»Det handler grundlæggende om at behandle alle lige og være åben«.

PLEJEHJEM OG ÅNDSSVAGEFORSORGEN

Som ung var han et år på et plejehjem for blinde i Valby. Det gav en forståelse for andre roller end lægens:

»Det har betydet meget, at jeg arbejdede på gulvet et år. En af de bedste oplevelser var, at jeg fik en af de blinde mænd til at spille klaver. Han sad ellers bare og råbte på personalet. Nu blev han beskæftiget, og vi havde noget rart at høre på«.

I barndomshjemmet mødte han nogle af samfundets svageste. Forældrene arbejdede inden for åndssvageforsorgen.

»Der boede på et tidspunkt nogle udviklingshæmmede mænd hos os. De skulle lære at vaske tøj. Min far startede det første beskyttede værksted herhjemme. Jeg husker, at han kørte rundt på gårdene og

hentede udviklingshæmmede, der boede der under dårlige forhold«.

KIRKEN MÅ IKKE LUKKE SIG OM SIG SELV

Ove Andersen har sagt ja til i et interview at uddybe, hvordan han bruger idealerne i arbejdet som forskningsleder.

»Vi kunne også sidde udenfor?« Siger han, da vi skal slå os til ro med stempelkaffen og båndoptageren til interviewet en sommerdag i hans hus i Hellerup.

Men nej, han ombestemmer sig. Den tydelige susen fra Helsingørmotorvejen tæt på er for irriterende. Vi tager i stedet plads i stuerne med enkelt design og kunst på væggene.

»Min kone er så træt af larmen. Vi tænker sommetider på at flytte – men vi bliver nok pensionister først. Når hun er træt af det, minder jeg hende om vores sommer-

hus i første klitrække ved Vesterhavet. Lyden er omtrent den samme der, men man forbinder den med noget rart«.

Når Ove og Inge, der også er læge, bor i sommerhuset, går de i kirke i den nærmeste landsby, Vedersø.

»Man er uærlig, hvis man lukker sig om sig selv, og man kunne godt have sine fordomme om sådan en landsbykirke i Vestjylland, men den gamle præst i Vedersø modtager os ligesom alle de andre, selv om vi er anderledes. Det er det væsentlige i kristendommen for mig«, fortæller han.

»Jeg har fået troen fra mine forældre. Vi bad fadervor hjemme, da jeg var barn, og mine bedsteforældre bad bordbøn. Det gav en ro. Kristendommen blev aldrig brugt negativt, det var det fede ved det. Altså det er ikke sådan, at jeg ligger med foldede hænder og beder hver aften, men sommetider beder jeg stadig. Mine forældre kunne såmænd godt være moraliserende, men de brugte aldrig troen til fordømmelse, tværtimod«.

Troen er en ramme i hans liv og arbejde, fortæller han.

»Hvis vi alle opførte os pænt, behøvede vi ikke religionen. Det skal ikke forstås sådan, at jeg ikke selv sommetider kan opføre mig som en idiot. For det gør jeg. For mig er religionen på en måde som grundloven, en fællesnævner for kærlighed og accept af andre mennesker«.

PATENTER GAVNER PATIENTERNE

Patenter handler for mange mennesker om medicinalindustri og at tjene penge, men Ove Andersen vil i de kommende år hellige sig arbejdet for at få skabt flere patenter, som forskerne kan arbejde videre med. Hans kamp for patenterne hænger mærkeligt nok sammen med idealet: At forskningen skal ud og gavne patienterne.

»Jo, patenterne er nødvendige, ellers gider medicinalindustrien ikke at røre ved forskernes ideer. Det er derfor, at jeg altid taler så meget om patenter. Det er en måde at få forskernes arbejde ud til patienterne på – at sikre, at der bliver udviklet ny medicin og nye diagnostiske metoder, som vi læger kan bruge i det kliniske arbejde«.

Hanne Stetting Duvå, hanne.stetting@animacom.dk
Foto: Joachim Rode

! | OVE ANDERSEN

- ▶ Forskningschef på Hvidovre Hospital og leder af Klinisk Forskningscenter med 80 ansatte – blev ansat fra en stilling som 1. reserve-læge i 2003.
- ▶ Associeret klinisk professor og associeret forskningsprofessor ved Københavns Universitet.
- ▶ Speciallæge i infektionsmedicin og internmedicin.
- ▶ Ph.d. i infektionsmedicin fra Odense Universitet 1992.
- ▶ Cand.med. fra Odense Universitet 1986.
- ▶ Forfatter eller medforfatter til mere en 77 artikler publiceret i *peer-reviewed* tidsskrifter og opfinder eller medopfinder til fire patenter.
- ▶ Gift med Inge, der er læge. Far til to børn.